

והא אנן תנן [במשנה לעיל דף פ ב]: אם נתוספו דיורין עליהן [על בני מבוי שעשו שיתוף לכמה שבתות] לאחר זמן — מוסיף, אם ירצה משלו, ומזכה לאותן דיורין את השיתוף שהוסיף, וצריך להודיע להם.

אלמא צריך דעת, ודלא כרבי יהודה. אלמא פליגי!

ומשנינן: מהא לא תיקשי לרב אחא בריה דרבא.

דחתם בההיא משנה, יש לפרש דמיירי בחצר שבין שני מבואות, שיכולים הדיורין להשתתף הן עם מבוי זה ועם מבוי זה. וכיון דלא ידעינן בהי ניחא ליה, צריך דעתו. אבל בעלמא, אפילו חכמים מודו שאין צריך דעת.⁽⁴⁹⁾

ואכתי תמהינן ארב אחא בריה דרבא:

והאמר רב שויזבי אמר רב חסדא [לעיל על אותה משנה]: זאת אומרת, חלוקין עליו חביריו על רבי יהודה.

ולא ניחא ליה לפרש דמיירי בחצר שבין שתי מבואות. אלמא פליגי חכמים עליה?!

אלא, הכי דחינן לקושית רב אחא בריה דרבא על שמואל, מהא דרבי יהושע בן לוי:

האם גברא [רבי יהושע בן לוי] אנברא א-ב9 [שמואל] קא רמית?

מר [שמואל] סבר, פליגי חכמים על רבי

ולא עוד, לא רק כאן, אלא בכל מקום ששנה רבי יהודה הלכה בהלכות עירובין — הלכה כמותו.

אמר ליה רב חנא בנרתאה לרב יהודה: האם אמר שמואל שהלכה כרבי יהודה אפילו במבוי (שניטל קורתו או לחיו) [שניטל ממנו בשבת קורתו או לחיו, רש"י לקמן, וגמרא לקמן], דקאמר רבי יהודה בפרק כל גגות, שאומרים "שבת — הואיל והותרה, הותרה", ומותר לטלטל במבוי באותה שבת, אף אחר שניטל היתירו?

אמר ליה רב יהודה: בעירובין, היכא דאיירי בהלכות קניית עירוב [רש"י], אמרתי לך שאמר שמואל הלכה כרבי יהודה, ולא במחיצות, שבענינם אין הלכה כרבי יהודה.

אמר תמה ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי, על הא דשמואל:

מדקאמר שמואל "הלכה" כרבי יהודה — מכלל דסבר שמואל דפליגי חכמים עליה.

והרי אמר רבי יהושע בן לוי: כל מקום שאמר רבי יהודה לשון "אימתי" [כגון הא דמייתנין לקמן דף פב א] ו"במה דברים אמורים" [וכי הך דמתניתין] במשנתינו [ולא בברייתות, תוספות] — אינו אלא לפרש דברי חכמים שקדמו לו במשנה, ולא בא רבי יהודה לחלוק עליהם!

והיכי אמר שמואל, "הלכה" כרבי יהודה?!

ותמיהה גמרא על רב אחא בריה דרבא: וכי לא פליגי במשנה חכמים ורבי יהודה?!

49. הני מילי למאן דאמר — חכמים דפליגי ארבי שמעון, לעיל מה ב — שאין יכול להשתתף עם

49. ונחלקו הראשונים: יש אומרים, דהא דאמרינן דבחצר שבין שני מבואות צריך דעתו,